

Fiatalok a gyárban

Alig múlt harminc éves a főmérnök, fiatalabb a személyné vezető, s ugyan csak az ifjú korosztályhoz tartozik két osztályvezető, két művezető és négy csoportvezető. Kedvező adatok ezek a fiatalok számára olyan gyárban, amelyben háromszázalékos kevesebben dolgoznak. De nem elsősorban e számok bizonyítják, hogy a Szegedi Kéziszerszámgárban megbecsülik az életműködés kezdetén tartó dolgozókat, inkább az idősebb vezetők és a fiatalok között kialakult, termelőképességüket segítő, jó kapcsolatot a döntő. A 30 évesnél fiatalabbak legilletékesebb képviselője, Busa Vilmos KISZ-titkár mondta: bármilyen kezdeményezéssel, vagy panasszal fordulnak a vezetőkhez, ritkán távoznak dolguk végeztelénél. Szívesen fogadják a termelési céljait szolgáló ötleteket, másrészt megoldották néhány fiatal lakásdját, másoknak kamatmentes kölcsönt adtak.

Itthon és külföldön egyaránt keresettek a gyárban készített szerszámok: fogók, ollók, kések, csavarhúzó, fűrészek, olyannyira, hogy nem fér már az üzem a jelenlegi területen, amelyet új gépeket is be kell szerezni. A fejlesztési munkából — napi teendőik elvégzésén kívül is — kivesszük részüket a fiatal dolgozók. A leendő forgácsoló műhely helyén még lakóház áll, amint kiköltöznek a benne élők, megkezdődhet a bontás, amelynek jó részét a fiatalok végzik majd, csak úgy, mint a romok eltakarítását. Kiválgatják a még használható anyagokat, s elkészítik a műhely építési tervét. A Fonógyári úti telepen elkészült már az új kovácsműhely; mellette precíziós öntödét építenek, mivel a régi nem teszi lehetővé a termelés kívánt mértékű növelését. Az építési

terület feltöltésében, rendezésében és elkerítésében jelentős szerepet vállaltak a fiatalok, társadalmi munkájukkal járultak hozzá a beruházás mielőbbi befejezéséhez.

A fejlesztéssel egyidőben sor kerül néhány meglévő épület és berendezés felújítására is. A régi kovácsolóműhelyt például csiszolóvá alakítják, s a csiszológépeket részben a KISZ-tagok költöztetik szabad idejükben. Hasonlóképpen kivesszük részüket a régi csiszoló fűdemcserejéből és a meglévő precíziós műhely korszerűsítéséből. Igaz, hogy a fiatal dolgozók legtöbbje nem mondhatja magát építési szakembernek, de ettől még értékes a segítségük, mivel inkább a segédmunkát vállalják. Úgyis abból akad nagyon sok. Alig győzi sorolni Busa Vilmos az ígért munkákat, valamennyit nem is említjük. Jó néhány vállalat alig választható el a termelő munkától. Fogadkozunk például, hogy nagyon sokat tesznek a Vasas Szakszervezet megalakulásának 100. évfordulójára indított szocialista munkaverseny sikeréért. Szeretnék kiszélesíteni és hatékonyabbá tenni a nemrég bevezetett Ifjúsági Radar mozgalmat. A jól indult, okos kezdeményezés az utóbbi időben hirtelen lehangyolott. Miért? Mert a kéziszerszámgárban, akár másutt, gyakran tartózkodnak a fiatalok a hiányosságok fölvetéséről. Ha jogos a féltékenység, ellentétben áll a KISZ-titkár már említett kijelentéseivel, miszerint a fiatalok kezdeményezését csaknem mindig örömmel fogadják. Így hát arra gondolhatunk, hogy indokolatlanul tartózkodnak a bajok föltárásától. Jó példát is említhetünk: ifjú dolgozók vetették föl, hogy az udvaron gyakran fedetlenül állnak az új, vagy fölújított

gépek, s mire dolgozni kellene velük, megrozsdásodnak az esőtől.

Kétségtelen, lelkesek a fiatalok a termelőmunkában és a fejlesztések előkészítésében. De lássuk, mennyit tesznek saját szórakoztatásuk, művelődésük érdekében. Két éve pinceszobát építettek a gyárban társadalmi munkával, de még mindig nem mondhatják el, hogy klubmunkájuk megfelel a kívánalmaknak. Hiányos a berendezés, így részben érthető, hogy megfelelő programokat nem tudtak szervezni. Persze, csak részben érthető, mivel két év alatt azt is ki lehetett volna találni, miként rendezhetők jó műsorok a kevés felszereléssel ellátott klubban. Eddig általában politikai oktatásokat, KISZ-gyűléseket és TIT-rendezvényeket tartottak. Ez is valami, de a jó klubmunkához elengedhetetlenek a szórakoztató találkozások is. Próbálkoznak a fiatalok az anyagiak gyarapításával: tavaly előtt például nyolcszáz, az elmúlt évben pedig 1800 óra társadalmi munkát végeztek, így a KISZ-szervezet felhasználható alapját 17 és fél ezer forinttal növelték. Most viszont a Vasas Szakszervezet központja is segített: 30 ezer forintot küldött a kéziszerszámgár KISZ-tagjainak. Ebből egyebek között játékszátalokat és magnetofont vásárolnak a fiatalok. Sőt lehetőség nyílik szakkörök létesítésére is; elsőként a fotósok szervezkednek.

Im már hozzájutnak a legszükségesebb eszközökhöz, itt az ideje a klubmunka javításának. Klubotót is szerkesztenek, amelyen valamennyi KISZ-tag megjelölheti, milyen programokat vár a szervezőktől. Később ennek alapján terveznek. Sportpályát a gyár területén ugyan nincs, mégis van mód a mozgásra, mivel jelenleg a gépipari szakközépiskolában, jövőre pedig a 600-as szakmunkásképzőben sportpályát bérelnek.

Ime, így dolgozik, él a kéziszerszámgár 180 fiatalja. Talán nem pontosan úgy, ahogy ideális lenne, de akarják a munkahelyük fejlődését, szépülését, a maguk boldogulását.

Székely József

Nagy Zoltán csillaga

A Szegedi Egyetemi Színpadon éppen tíz színházi évaddal és iskolai tanévvel ezeltett Tennessee Williams *Beszélg, mint az eső, hadd hallgassalak* című egyfelvonásosában főszerepet kapott egy fiatalember, akit Nagy Zoltánnak hívtak. Furcsa színjáték volt, a lány beszélt, a fiú „csak” hallgatta. Kezdetül nehéz feladat: egyetlen szó nélkül, arcának elmozdulásával, szemének villanásával, csupán egy-egy kézzelmozdulattal kísérte partnere monológját. Az a néhány kritikus, aki jóval a nem hivatásos színházak „frontátörése” előtt figyelemmel kísérte a szegedi egyetemisták előadásait, már akkor megjegyezhette Nagy Zoltán nevét.

Lapozzuk át az eltelt tíz esztendő vesprémi és szegedi színházi plakátjait, viszontlátjuk a szereplőlistán egyre feljebb kerülő, ismerős neveket. És pénteken, a *Fiatal*

Baráti találkozó a Szirmai iskolában

A névadó özvegye és fia Szegeden

A szeged-tarjáni Szirmai István Általános Iskolában vendégül látták tegnap, szombaton Szirmai Istvánnak, a munkásmozgalom kiemelkedő alakjának, az iskola névadójának özvegyét, Szirmai Istvánnét, fiát, Szirmai Jánost, valamint Szirmai Jánosnét. Ugyancsak az iskola vendége volt a martfűi Tisza Csepőgyár Szirmai István szocialista brigádjának négy tagja; a brigádvezető, Raksa József, valamint Demjén Bálintné, Szöllősi Rozália és Kiss Kálmán.

A Szirmai család most másodszor látogatott el az iskolába: tavaly október 11-én, Szeged felszabadulásának évfordulóján vette fel az intézmény Szirmai István nevét, akkor találkozott először a család az iskolai nevelőkkel, gyerekekkel. Azóta több levelet váltottak az iskola vezetői rendszeresen beszámoltak a fiatal — három éve átadott — intézmény fejlődéséről és gondjairól. A martfűi brigáddal az idén szeptemberben, Budapesten ismerkedtek meg az iskola növendékek, akik a pártalapszervezet titkára, Csonka Istvánné vezetésével részt vettek a Szirmai István halálának évfordulóján rendezett koszorúzási ünnepségen. Innen datálódik a meghívás, amelynek most eleget tettek a brigádtagok.

Az iskolában tegnap délután Kovács József igazgató üdvözölte a vendégeket, akiknek fogadásán a városi pártbizottság képviselőjében ott volt Vántus Istvánné, a városi pártbizottság munkatársa, a városi tanács képviselőjeként pedig Csánádi Géza csoportvezető.

A vendégek délelőtt megtekintették az iskola tanulóinak sportversenyét, valamint részt vettek a nyolcadikos úttörők rajfoglalkozásán. Ezen dr. Antal Lászlóné rajvezető irányításával a KMP megalakulásának, az ellenforradalom idején vívott harcának és a felszabadulás utáni években végzett szer-

A Szirmai családot fogadják az úttörők

Somogyi Károlyné felvételei

A martfűi vendégek az iskola vezetőivel

vező munkájának az eseményt elevenítették fel a diákok. Délután az iskola pedagógusaival találkozott a vendégek. Kovács József igazgató az intézmény életéről, munkájáról és a városi pártbizottság munkájáról adott tájékoztatót, majd baráti beszélgetés következett a nevelőtestület tagjaival. A vendéglátók ez-

után elkísérték a Szirmai családot és a martfűi brigádtagokat a közeli 2-es számú óvodába: megtekintették a nemrég elkészült korszerű gyermekintézmény berendezését, tájékoztattak az óvodai munkáról. A baráti találkozó vendégei a késő délutáni órákban utaztak el Szeged-

Fejlesztik az anyanyelvi oktatást

Az anyanyelv ápolása, a nemzeti hagyományok művelése, felkutatása, megőrzése, kulturális körutak szervezése — ez szerepel többek között a Magyarországi Délszlávok Demokratikus Szövetségének jövő évi munkatervében.

Amint Mándics Mihály főtitkár elmondta: öröndetes, hogy egyre több délszláv lakta községben és városban tartanak rendszeresen óvodai anyanyelvi foglalkozásokat. Míg 1973-ban mindössze 19 óvodában folyt szerbhorvát nyelven az oktatás, 1975-ben ezek száma elérte a 27-et. Vannak községek — mint Szentpéterfa, Szalánta, Szakonyfalva, Rábatótfalu — ahol óvodák hiányában eddig még nem gondoskodhattak a kicsinyek megfelelő nyelvi neveléséről. A megoldás: elsősorban a kecskeméti felsőfokú délszláv óvónőképze-

ben részt vevők számát kell növelni.

Sok a tennivaló még az általános iskolákban is: a szövetség tapasztalatai szerint még mindig nem sikerült elérni azt, hogy valamennyi délszláv nemzetiségű gyermek tanulja a szerbhorvát, illetve a szlovén nyelvet. Új lehetőséget kínál

az anyanyelv elsajátítására az a kezdeményezés, amely Baranya megye több iskolájában talált otthonra: a képzés intenzívebbé tétele érdekében bevezetik a heti kéthárom órás szakszövetségi anyanyelvi foglalkozást.

Természetesen, a hazai délszlávok szövetsége gazdag közművelődési programmal is szolgál. A hazai délszláv közművelődési élet fejlesztésére a szövetség központi jellegű amatőr művészeti együttes megalakításán fáradozik, amely fórumot teremtene a népi hagyományok ápolására. Együttműködve a Tudományos Ismeretterjesztő Társulattal, az anyanyelvi tudomány-népszerűsítés hatékonyabb tétele érdekében szorgalmazzák megyei délszláv TIT-szekciók és délszláv előadócsoportok megalakítását, működését.

Néprajzi szakemberek segítségével, előzetesen elkészített terv alapján anyagot gyűjtenek a „Magyarországi délszlávok néprajza” című sorozat új kötetéhez.

A Kulturális Minisztérium és más állam, társadalmi szervezetek támogatásával tovább erősödnek a hazai délszlávok kapcsolatai az anyaországokkal.

Öltönyök külföldre

A Szegedi Járási Ruházati és Szakipari Szövetkezetnél magasra emelték az idén a mércét. Szükségesnek és helyesnek ítélték ezt a kollektíva dolgozói is, hiszen felajánlásukkal eleget akarnak tenni az ötödik ötéves terv egyik célkitűzésének, miszerint növelni kell az exportra gyártott áruk mennyiségét.

A szövetkezet vezetői úgy kalkuláltak — mivel a kis-teleki üzemszféra legben is adottak a feltételek jó minőségű termékek előállítására —, az idén 10 százalékkal túlteljesítik a tavalyi termelési értéket, és 3 millió forinttal az exporttervet. Ennek jegyében született az elhatározás, hogy az idén 38 millió forint értékű lesz a termelés. A növekedés, amelyet a harmadik negyedévi összegezéskor megállapítottak, egyezik az év eleji elképzeléssel. Sőt, sikerként könyvelik el, hogy az exporttervet már most teljesítették. Nem kis dologról lévén szó, hiszen a múlt évben exportra 6,5 millió forint értékű ruhát készítették. Most novemberben 9 millió forint körül jár ez az összeg, 40 százalékos az emelkedés. Róvó József a szövetkezet elnöke szerint, ha továbbra is így haladnak a dolgok, jóval a határidő előtt magukénak tudhatják azokat az eredményeket, melyeket csak zárszámadásra vártak.

Jól haladnak a dolgok, azt nemcsak az mutatja, hogy zárszámadásig még van jó néhány hét, hanem az is, hogy nemrégiben útnak indítottak divatholmikkal megrakott öt kamiont. A feladatok sikeres megoldásáért a kis-teleki, a csanyteleki és a sándorfalvi üzemszféra szocialista brigádjai, dolgozói illeti a dicséret. Az export teljesítéséért a sándorfalviak tették a legtöbbet. Javarészt

P. K.

M. T.